

СБОГОМЪ, БАТЕ ПАТИЛАНЕ

ПИСМО ОТЪ ПАТИЛАНЧА ДАНЧА ДО СМЪХУРКА

Драги ми Смъхурко,
Бати Патиланчо за Парижъ
замина. Азъ предвождамъ вече
нашата дружина. И азъ ще ти
пиша отсега нататъкъ. Ще про-
щавашъ, братко, че не така глад-
ко ти реда писмото. Но лека по-
лека ще свикне перото, и азъ пи-
смописецъ по-добъръ ще стана.

Сега ще ти пиша, какъ се
раздължихме съ батя Патилана.

Една вечеръ късно той ни
свика всички и така ни рече:

— Патиланци върни, зами-
навамъ вече съ графъ Перчи-
ниани, съ Алберта и Лора.
Утре туй ще стане. И връщане
нѣма. Съсь автомобиля рано
ще ме взематъ. При аероплана
ще стигнемъ навреме. Ще се
качимъ въ него. Той ще се из-
дигне, ще хвъркне и право въ
Парижъ ще ни сHEME.

Разплака се жално баба Цо-
долана и после промълви:

— Бабинъ Патиланчо, мжч-
ничко ми стана, че ще ни ос-
тавишъ. Но азъ зная, чедо, че
дето отивашъ ти ще се просла-
вишъ. Затуй не те спирамъ.
Утре съ тебъ ще дойдемъ на
аеродрума, за да те изпратимъ...

Пакъ сълзи порони и после
продума:

— А вий, патиланци, идете
си въ къщи! Утре рано всички

тукъ се съберете. За пжтника
цвѣте росно донесете!

На сутринята рано пристигна
колата съ графа и децата. При
тѣхъ се покачи и нашта дру-
жина. Тръгнахме веднага. Следъ
полвинъ часъ време при лет-
цитѣ спрѣхме и аероплана срѣдъ
една поляна отдалечъ видѣхме.

— Слизайте, юнаци! — рече
засмѣнъ графѣтъ. — Да вървимъ
нататъкъ. Хвърчилото чака. Са-
мо да не стане както преди съ
влака: ние да заминемъ, а слав-
ниятъ пжтникъ пакъ тукъ да
остане.

— Ехъ, де пакъ да може, бате
Патилане! — обади се Дана.

Бати Патиланчо тогава от-
върна:

— Не думай тѣй, Данке! Кой
отъ васъ ще иска за присмѣхъ
да стана. Далъ съмъ дума вече
и съ аероплана ще хвъркна катъ
птичка въвъ страна далечна...
Вий здрави бждете! Смѣйте се,
играйте и баба пазете! И ти,
драги Данчо, не забравяй нивга
моитѣ съвети: бжди сѣвга ве-
селъ, уменъ и юначенъ! И обичъ
и сговоръ винаги да има въ
твоята дружина! Та като се
върна следъ една година, да ви
сваря всички като братя сжщи
— вѣрни, нераздѣлни.

Доближихме всички до аеро-